

ת"פ 10986/07 - אמןון כהן נגד נינו אדדי

בית משפט השלום בכפר סבא

תפ"מ 22-07-10986 כהן נ' אדדי
תיק חיזוני:

בפני	כבוד השופט שרון דניאל
תובע	אמנון כהן
נגד	
נתבע	נינו אדדי

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לבטל פסק דין שנית נגד הנتبיע (ה המבקש כן), במעמד צד אחד, ובHUDER כתוב הגנה, במסגרת תביעה לפניו מושכר.
2. כתוב התביעה הוגש על ידי התובע, מר אמןון כהן (להלן - התובע או המשיב) ביום 6.7.22 במסגרתו תבע את פינויו של הנتبיע מר נינו אדדי (להלן - הנتبיע או המבקש) מדירה שהשכר לו, ברחוב מגדל 9 ברעננה (להלן - המושכר).
3. כתוב הגנה לא הוגש, וביום 2.10.22 הגיע התובע בקשה למתן פסק דין נגד הנتبיע, בהיעדר הגנה, לו צירף אישור בדבר הממצאת כתוב התביעה לנتبיע ביום 22.11.7.22.
4. בהחלטתי מיום 2.10.22 קבעתי כי הבקשת תידון במעמד הדיון שהיא קבועה ליום 19.10.22. ביום 12.10.22 הגיע התובע בקשה נוספת למתן פסק דין בהיעדר הגנה, בה טען כי "התובע ציין בבקשתו כי הנتبיע נטש את המושכר ומזה חדשניים אינם איננו מתגורר במושכר ועקבותיו נעלמו". עובדה זו לא צוינה בבקשתה ביום 2.10.22, וגם הבקשתה מיום 12.10.22 לא נתמכה בתצהיר מטעם התובע, ועל רקע זה ניתנה החלטתי מיום 18.10.22 לפיה יש לתמוך את הבקשתה בתצהיר.
5. ביום 19.10.22 הטייצב לדין ב"כ התובע בלבד, ללא הנتبיע, וגם הנتبיע לא הטייצב לדין, אף שהזמנה חרף אי הטייצבותו של התובע, ולנוכח אי הגשת כתוב הגנה ואי הטייצבותו של הנتبיע, ניתן על ידי פסק דין לפניו המושכר, וזה הומצא לנتبיע ביום 23.11.22.
6. ביום 27.11.22 הגיע הנتبיע בקשה בכתב יד תחת הכותרת "לפתח בבקשתו את התקין", בה טען הנتبיע כי הוא סובל מנכות, וכי אכן הסכם שכירות בכתב הסתיים במועד הנקוב בו, אך הצדדים הסכימו על הארכתו בעל פה, ומכאן שילם הנتبיע לתובע עבור דמי השכירות בזמן, מלבד חדשניים בהם התעכבו תשלום דמי הביטוח הלאומי להם הוא זכאי. כן טען הנتبיע כי התובע אוחז בידו "פיקדון" בזמן, וכי המטלטלים שלו מצוים

עמוד 1

במושכר כמו גם מסמכים ו"זיכרון דברים" התומכים בגרסתו, אך הוא עצמו נמצא ברוחוב. הוא טוען כי התובע שיקר לבית המשפט וכן כתב: "**אני היתי במצב פיזי ממש קשה בגלל זה לא הגבתי ישר ולפניהם שהגעתי לערער עצרו אותו לשלושה וחצי חודשים...**".

6. ביום 27.11.22 הודיעו לתובע להגיש לבקשתו, וביום 11.12.22 הוגש תגובתו. בתגובתו טוען התובע כי הנتابע לא הגיע כתוב הגנה ולא התייצב לדין, וגם בבקשתו הוגש מבלתי שנטמכה בתצהיר ועל כן יש למחוקה על הסף. כןטען כי בנגדו לטענו בבקשתה, מעולם לא הוסכם או הובטח על ידי התובע לנتابע כי ההסכם יוארך, וכי אף הנتابע מודה בבקשתו כי היו עיכובים בתשלומים, ובנוסף הנتابע בעצמו הבטיח לתובע שייצא מהדירה, כפי שצין גם התובע בתצהיר התמייה לתגובתו, אליו צורפו התחכבות בין הצדדים.

מהתחכבות אלו עולה כי ביום 15.5.22 וביום 18.5.22 פנה התובע אל הנتابע כדי לברר עימו אם מצא דירה חלופית, וביום 18.5.22 כתב הנتابע לתובע [כל התחכבות כפי שנכתבו במקור, הח"מ]: "**אני עובד על זה ולא רק אני ואמרתי לך גם אם לא תהיה. דירה אני יפנה בזמן עוברים עלי ימים קשים אבל זה לא אומר שאני לא עושה כלום.**".

ביום 19.5.22 שלח התובע לנتابע הודעה נוספת נספota בדבר תיאום ביקור במושכר של דירתה חדשה, וביום 31.5.22 לאחר שהتابע כתב לנتابע: "**מה קורה? למה אף אחד לא דבר איתי ולא בא לשלים**", השיב לו הנتابע: "**אם זה לא יקרה בקרוב אני יצא מהבית**". בכך השיב התובע: "**היום לא בקרוב, אחרת אני הולכת להוציא צו פינוי ואתא תישא בכל הוצאות של העוז**". הנتابע הגיב: "**בלי צו אני יצא גם לרחוב מילה שליה מילה**", והتابע סיכם: "**אוקי תפנה היום השוכרת לוחצת**".

התובע גם צרף לתגובתו טבלה ובה פרט את התשלומים שלו ולא שלומו על ידי הנتابע, לרבות פיקדון בסך 5,700 ₪ בזמן שמוסמך, וטען בהתאם לטבלה, כי חובו של הנتابע עומד על סך של 4,052 ₪ נכון לסוף חודש מאי 2022.

עד כאן טענות הצדדים, ומכאן אדון ואכרייע בהן.

דין והכרעה

7. **תקנה 131 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 קובעת:**

"נתן בית המשפט החלטה לפי צד והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשה ביטול בתווך שלושים ימים מיום מיום שהוא מוצהר לו ההחלטה, רשאי בית המשפט לבטל, בתנאים שייראו לו."

בפסקה עניפה של בית המשפט נקבע כי קיימות שתי עילות עיקריות המצדיקות ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה: חובת הצדק ושיקול דעתו של בית המשפט. לעניין זה ר' רע"א 2876/22 עוז בועז (ספיחה) נ' סילביה מזרחי (פורסם בנבו, 30.5.22); בע"מ 22/1000 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 9.3.22).

8. העילה הראשונה, הנוגעת לשיקולי הצד, נוגעת בעיקר למקרים בהם למשל הנتابע לא זמין דין לדין, לא נמצא לו כתב התביעה, ולמצער מתעורר ספק אם הומצא דין. כך, במקרים בהם כתב התביעה הומצא על דרך הדבקה, עלות פעמים רבות טענות כי כתב התביעה לא הומצא דין, ובתי המשפט נוטים לקבל את הבקשה לbijtol פסק הדין, ולרוב מחיבבים את הנتابע-המבקש בהוצאות או בתנאים אחרים (ר' תקנה 131 סיפא הנזכרת לעיל).

במקרה זה, כתב התביעה הומצא ממש לנتابע, והוא לא טוען אחרת. הוא מאשר בבקשתו כי אמן הומצאו לו

כתבו בית הדין, אך בטרם הפסיק "לערער", נעצר למשך תקופה של שלושה חודשים וחצי.

הנתבע לא ציין בבקשתו את המועדים המדיוקים בהם היה עצור (וגם לא תמן אותה בתצהיר עורך דין), אך כאמור כתוב התביעה הומצא לו כבר ביום 22.7.11, ואת הבקשתה הנוכחית הגיש ביום 27.11.22, מספר ימים לאחר מכן, אשר הומצא לו פסק הדין. כך, בשום שלב טרם מתן פסק הדין והדין שהתקיים ביום 22.10.19, או סמוך לאחריו, לא טרח הנתבע להגיש כתוב הגנה או כל בקשה.

בנסיבות כאן, המבקש לא הראה כי חובת הצדק מצדיקה את קבלת הבקשתו.

9. העילה השנייה, הנוגעת לשיקול דעתו של בית המשפט, רחבה יותר מעצם הגדרתה, והוא גם העילה המשמעותית יותר. כאן נדרש בית המשפט לבחון שני שיקולים עיקריים, והם הסיבה שבגינה ניתן פסק דין במעמד אחד, וסיכוי ההצלחה של טענות המבקש בהליך, אם יבוטל פסק הדין.

כפי שנפסק בעבר, השאלה השנייה היא העיקרי ואילו לשאלת הראונה חשיבות משנה (בע"מ 22/1000 הנזכר לעיל).

בין שני שיקולים אלה מתקיימת מעין מקובלות כוחות. ככל שההתשובה לאחת מן השאלות משכנעת יותר ובעלת משקל, כך קטע המשקל הדורש לתשובה לשאלת האחראית בטור קר, ככל שה המבקש מצביע על סיכוי הגנה טובים, תיטה הCPF לקבלת הבקשתו, ועל פי רוב יסתפק בית המשפט בחזיב המבקש בהוצאות משפט בגין המחדל הדינו (בע"מ 22/1000 הנזכר לעיל).

10. בהקשר זה מתעורר קושי של ממש עבור הנתבע. אין חולק כי על פי הסכם השכירות בין הצדדים, היה עליו לפנות את המושכר עד ליום 22.5.31, וחיף טענותיו בבקשתו, הוא לא חולק למעשה על העובדה שלא שילם את מלא דמי השכירות לתובע. טענותיו בדבר הסכם בעל פה המאריך את תקופת השכירות, שהיועשיות להקים לו הגנה אפשרית מפני התביעה ולהצדיק את קבלת הבקשתו, נסגורות מפני ההודעות לצורפו לתגובה, מהן עולה כי התחייב לפנות את המושכר ביום 22.5.31, והן מלמדות כי אין ביכולתו להציג הגנה של ממש מפני טענות התובע.

�יצא, כי ביטול פסק הדין לא יצמיח כל תועלת לנבע, יהיה בו משום ניהול הליך סרק, והטלה הוצאות מיותרות על התובע.

11. בנוסף, יש ליתן את הדעת לאופיו של ההליך שלפניו, תביעה לפניו מושכר של דירת מגורים, שצריכה על פי דין להתנהל בנסיבות וביעילות. מובן, כי שיקולי הייעילות אינם מצדיקים קיפוח זכויותו של בעל דין, הנתבע במקרה זה, אך בנסיבות הכוללות של העניין, לא מצאתי כי יש בדוחית הבקשתה משום קיפוח זכויותו.

12. על כן, יש לדחות את הבקשתו. לנוכח תיאור הנתבע-ה המבקש את מצבו האישית, ומבליל התעלם מזכויותו של התובע והוצאותיו, הבקשתה נדחתת ללא צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדך
הצדדים.